

кореспондент, наблюдавайки един от конвоите с пленници, става свидетел на вълнуваща сцена. Конвоят доближава някакво село. Внезапно се чуват викове, приближават мъже и жени – цигани. Синовете им са мобилизирани от турците и след това пленени от руснаците. Жените идват да молят за освобождаването им. Едно от момчетата е ранено и като вижда родителите си, припада от слабост. Баща му се притичва на помощ. В това време жените заобикалят началника на конвоя. Намират неопровержими аргументи, защото успяват да го убедят да освободи синовете им. „Такива аргументи могат да се родят направо от сърцето” (България. Френска хроника 1998: 176).

Цигани разпознават ранени и пленени от руснаците сродници

4. Отношенията между двата пола в традиционната циганска култура

Какви са взаимоотношенията между мъжа и жената в семейството много точно описва една от нашите информаторки от групата на старо-загорските фичери: „Главата на семейството е мъжът, без негово знание и одобрение жената нищо не може да предприеме. Жената трябва да си мълчи. Ако говори много, ще бъде набита. Тя не посяга на мъжа си, независимо за какво. Дори и да се пази. Не посяга. Жената не стои само в къщи, ходи с мъжа си навън, на сватби, на празненства, разхождат децата докато са малки. Мъжът не е задължен да казва къде отива, но жената винаги трябва да каже къде отива. В някои дни мъжът ходи където си иска с приятели или сам. Не му се връзва кусур, неговото е винаги правилно” (ж., 48 г.)

ЕВГЕНИЯ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ